

Den betydeligste Post er Stentoi og Fajance, der har givet en Indtægt af 40,806 Rd., (medens de øvrige under ovenstaaende Nr. 3 falvende Varer kun har givet en Indtægt af 217 Rd.); derefter kommer Porcellæn og Biscuit med 15,570 Rd. og endelig Pottemagerarbejde med 9,171 Rd.

En Told af 8 $\frac{1}{2}$ for de med virkelig eller saakaldet Forgylning og Forsølning udstyrte Stentoi-varer har vist sig at være for høj, idet Indførselen deraf, forholdsvis stærkt tilbagegaaende, kun andrager gennemsnitlig 9,428 $\frac{1}{2}$ med en aarlig Indtægt af 786 Rd. Da derhos denne Udstyring ikke i og for sig giver Varen en højere Værdi end andet farvet Stentoi og Fajance, er der i Forflaget ingen Forskjæl gjort herimellem. Om end den betydelige Indførsel af „andet“ Stentoi og Fajance, gennemsnitlig 1,280,653 $\frac{1}{2}$, kunde synes at tyde paa, at den nuværende Told af 3 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$ ikke er for høj, er det dog, da Toldafgiften i det seneste Aar er gaaet ca. 6,600 Rd. ned under Gjennemsnitsstørrelsen, og da navnlig de simplere Fajancevarer ere betydelig høit beskattede ved den nuværende Told, anset rigtigst at nedsætte Afgiften med $33\frac{1}{3}$ % til 2 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$. Herved paaregnes der taalt en Afgang af 14,000 Rd. Da der derhos efter Tarifen af 1863 under denne Position vil falde en Del vægtfulde Lervarer, for hvilke en Told af 3 $\frac{1}{2}$ maa virke som et Indførselsforbud, er der i Forflaget givet denne Position en saadan Affattelse, at hine Varer overføres blandt de lavere beskattede Lervarer.

Idet Loven af 1863 beskatter Varer af Porcellæn med henholdsvis 16 $\frac{1}{2}$ og 8 $\frac{1}{2}$, turde det næppe være Andet end at den derved virker hæmmende paa Indførselen. Det er derfor anset rigtigst at nedsætte Tolden med ca. 37% til henholdsvis 10 $\frac{1}{2}$ og 5 $\frac{1}{2}$, hvorved ogsaa, paa Grund af den mindre Forskjæl mellem de højere og lavere beskattede Varer, en forholdsvis større Indførsel af de førstnævnte turde kunne paaregnes. Under Forudsætning af at Indførselen ikke forandrer sig, vil Ændringen medføre en Mindreindtægt af taalt ca. 5,800 Rd., idet Indførselen af forgylt og flerfarvet Porcellæn har udgjort 64,312 $\frac{1}{2}$ aarlig med

en Indtægt af 10,719 Rd., og af andet 58,214 $\frac{1}{2}$ med en Indtægt 4,851 Rd.

At Porcellæn som og Fajance i Forbindelse med Metal ere henvisse til Fortoldning som Galanterivarer, er i Overensstemmelse med hvad der paa andre Puncter i Tarifen finder Sted, og disse Varer ville ogsaa i Almindelighed paa Grund af denne Sammensætning falde ind under Begrebet Galanterivarer. At Knapper ogsaa uden Forbindelse med Metal ligeledes ere henførte til Fortoldning under denne Position, har allerede fundet sin Begrundelse ovenfor ved Omtaalen af Glasvarer.

Ved i det Ovenstaaende at omtale Stentoi og Fajance er det allerede nævnt, at forskjellige finere Jord- og Lervarer, der efter den nuværende Tarif fortolles lige med Stentoi osv., i Forflaget ere overførte til Fortoldning som „andre“ Jord- og Lervarer. Ved Siden heraf er den nu bestaaende Søndring mellem Teglværksfrembringelser og Pottemagerarbejde opgivet, og idet man overhovedet har søgt at give den hele Afdeling en saadan Affattelse, at Grændserne mellem de enkelte Positioner trækkes skarper end nu er Tilfældet, ere alle andre Jord- og Lervarer end Porcellæn og Biscuit, Stentoi og Fajance samt de dermed udtryffeligt sammensillede Varer, samlede under Et med et toldfrit og et toldpligtigt Nummer, idet derhos de til Toldfrihed satte Varer ere specielt nævnte. Som toldfrie ere herester anførte, foruden de allerede nu toldfrie Teglværksfrembringelser — Mursten, Tagsten, Fliser og Rør —, endvidere de under Lovens Nr. 107 til en Told af 0,25 $\frac{1}{2}$ ansatte Pottemager- og lignende ordinære Varer — nemlig ildfaste Reortor til Gasværker, Rør og Digler, herunder Blyantsdigler —, hvorhos der er givet Positionen en saadan Udstrækning, at den tillige dels udtryffeligt nævner forskellige Varer, om hvis rette Tarifiering efter det Bestaaende der kunde herske Tvivl, dels kommer til at omfatte flere Varer, der efter deres Bestaaffenhed og Anvendelse formenes at burde sættes i Klasse med dem, der nu enten ere toldfrie eller belagte med den lavere Told. Om derved end navnlig for Flisers Vedkommende enkelte bedre og kostbare Varer henføres til Toldfrihed, er der dog forment ikke heri at ligge skjellig